

[Niels Helveg Petersen]

og jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til det.

For det første vil jeg sige, at det faktisk har været karakteristisk for dansk markedsdebat siden 1972, at der fra EF-modstanderside har været drevet en kampagne og en agitation præget af overdrivelser og stærke grovheder. Det er ikke nogen undskyldning for, at virksomheder eller andre i deres kampagne nu også giver sig til at gøre det, men jeg synes, det skal siges, at EF-modstanderne, i hvert fald nogle af dem, i hele perioden siden 1972 faktisk har været præget af meget kraftige overdrivelser og forgrovelser og fordrejninger af, hvad der faktisk er sket.

Jeg synes ikke, det er nogen god idé, når kapitalmagt blander sig i demokratiske afstemninger. Jeg synes ikke, det er nogen god idé, at store pengebeløb samles ind og fyres af i EF-kampagnen. Men jeg må altså have lov til at sige, at efter forårets oplevelser sidste år, hvor SiD alene bevilgede 180 mill. kr. for at påvirke holdningerne her i landet, og hvor LO, så vidt jeg husker, bevilgede yderligere et kæmpemillionbeløb, i hvert fald på 30-40 mill. kr., til samme formål, har socialdemokraterne altså ikke noget at beklage sig over.

Ivar Nørgaard (S):

Til hr. Kent Kirk vil jeg sige, at det jo er en utrolig ejendommelig betragtning, hr. Kent Kirk giver udtryk for, når han siger, at man kan ikke bruge begrebet Den europæiske Fællesakt, fordi det er udansk. Ja men det er jo altså det, hr. Kent Kirks regering er gået med til at forhandle om at kalde den og også har trykt, sådan at det er den, statsministeren skal skrive under på at vi skal ratificere, hvis befolkningen siger ja. Og så er det jo uhyggeligt, når hr. Kent Kirk siger: »... for folk aner jo ikke, hvad det indebærer«. Ja men det er jo det, de gerne skulle blive sat ind i, og det er det, vi ønsker de skal blive sat ind i.

Hvis vi ikke skal have værdiladede ord og ikke have misvisende ord, så kan vi heller ikke, hr. statsminister, bruge ordet EF-pakke. Hr. Niels Helveg Petersen har jo just her gjort opmærksom på, at det, han er utilfreds med, er EPS, og EF omfatter ikke EPS. Det gør Den europæiske Fællesakt, så det er derfor den, det drejer sig om.

Hr. Niels Helveg Petersen gav udtryk for, at det jo ikke var nogen stor sag, om man kaldte det ene eller det andet, og så går jeg ud fra, at vi så også kan skaffe flertal for at kalde en spade en spade, nemlig at kalde det Den europæiske Fællesakt, sådan som det hedder.

Om dette med, at man, sådan som flere har været inde på, også skulle sende hele Romtraktaten ud, hvis man sendte Den europæiske Akt ud: ja, den har selv folketetinget jo ikke modtaget. Da vi fik Den europæiske Akt, blev den ikke ledsaget af Romtraktaten. Ja men vi mener bare, at befolkningen skal have det samme materiale, som folketetinget fik.

Nu er det altså befolkningen, der skal tage stilling til sagen i stedet for folketetinget. Så skal befolkningen selvfølgelig have nøjagtig det samme materiale.

Men det kunne være, at regeringen og dens kulturminister skulle sørge for, at der stod nogle flere eksemplarer af Romtraktaten på bibliotekerne i fremtiden, så folk kunne gå hen og slå op. Eller også kunne det være, at vi under udvalgsarbejdet skulle bede udenrigsministeren om at sørge for, at der blev udarbejdet papirer, der gengav de paragrafer i Romtraktaten, som man ønsker ændringer i, og som Den europæiske Akt medfører ændringer i. Sådan gør man jo, når man laver lovforslag herinde; man bringer jo heller ikke altid hele den gamle lov med i de papirer, vi ser på.

Det er noget, jeg mener vi må se på i udvalget, men det skal altså understreges, at vi ikke kan acceptere en folkeafstemning, der stiller befolkningen ringere, end folketetinget er blevet stillet med hensyn til oplysninger om, hvad det er, vi skal sige ja eller nej til.

Kent Kirk (KF):

Hr. Ivar Nørgaard angriber mig, når jeg bruger udtrykket, at ordene »Den europæiske Fællesakt« ikke er rigtig danske ord. Det mener jeg oprigtigt talt ikke de er. Jeg mener, at vi som politikere meget ofte oplever, at vi er nødt til at bruge nogle præcise vendinger i vores sprog, som befolkningen i al almindelighed ikke bruger, men jeg mener også, det må tilstræbes, hr. Ivar Nørgaard, at vi så vidt muligt, når vi henvender os til befolkningen, undgår at bruge ord, som vi af den ene eller